

Udlaan *kan* ske under de o. s. v., medens der i Landarbejderloven — jeg har her det oprindelige Forslags § 9 — staar, at naar de og de Betingelser ere opfyldte, kan en Landarbejder ved Henvendelse til Amtskommissionen *forlange* et kontant Statslaan, svarende til $\frac{9}{10}$ af Ejendommens Laanevaerdi. Jeg tror, at samtlige Medlemmer i denne Sal med Undtagelse af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds kunne forstaa den overordentlige Forskel, der er paa disse Udtryk, og i Henhold til denne Forskel har Administrationen det i sin Haand at paase, at der ikke sker Misbrug af Loven i den Retning, som det ærede Medlem var bange for. Og da jeg nu har udtalt, at jeg under Administrationen af Loven vil drage Om-sorg for, at saadanne Misbrug ikke ske, tror jeg nok, jeg tør udtale, at Ændringsforslaget er overflødig.

Lange: Som Medlem af Udvalget skal jeg tillade mig at sige nogle ganske faa Ord. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), at jeg ikke kritiserer ham, fordi han først nu er kommen med sit Ændringsforslag. Jeg skal sige ham rent ud, at selv om han var kommen med det den første Dag, vilde jeg ikke alene have fraraadet det bestemt, men have stemt derimod. Det staar mig klart, at der er en betydelig Forskel paa det, at en Mand skal præstere Bevis for, at han har saa og saa meget, og det, at en Mand skal præstere Bevis for, at han ikke har mere end saa og saa meget. Den første Fordring er let at opfylde, men den anden ikke; thi den paagældende kan til enhver Tid let give det Udseende af, at han ikke har mere end det eller det Beløb, selv om han i Virkeligheden har mere, thi han behøver ikke at have Værdien i Kontanter. Det er meget vanskeligt at skaffe Oplysninger herom, hvorimod det er meget let at dokumentere, at han har saa meget, som der forlanges. Naturligvis kan Bestemmelsen om, at Manden ikke maa have over 5,000 Kroner, undertiden forvolde, at en Mand, som har en Ubetydelighed der over, ikke kan komme i Betragtning, trods det, at han burde komme i Betragtning, naar han er en dygtig og flittig Mand.

Poul Christensen: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, skal jeg ikke opholde mig længe ved, vi have jo forskelligt Syn paa det Omraade, thi han vil være højt oppe alle Vegne, hvor jeg vil være nede for at redde saa meget som

muligt til de mindre velhavende i Samfundet. Hans sidste Oplysning, at det var lettere for de rige og velhavende at snyde, skal jeg gerne indrømme ham Fornøjelsen af at have fremsat, det skal jeg lade ham.

Til den højtærede Minister har jeg endnu et Par Bemærkninger. Jeg vil sige, at hvad de 2 store Gaarde angaar, ligge de i Hillerød Slotsogn. Hvis den højtærede Minister her vilde give det Løfte, at naar de laa i Slotsognet, vilde han tillade Hillerød Byraad at erhverve disse Gaarde, vilde jeg sige ham Tak, men vil han ikke det, tør jeg heller ikke her se det Haab, at den højtærede Minister vil stille sig liberalt, efter at jeg har faaet at vide, at hele Lovens Forstaaelse og Udøvelse vil paahvile den højtærede Minister. At der intet som helst staar i Loven, der binder den højtærede Minister, er et Faktum. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som jeg rettede til den højtærede Minister, skal jeg sige, at ligesom der nu her gennem Foreninger kan skaffes Jord til mindre Jordbrug, saaledes har enkelte længe kunnet faa det. Med Hensyn til Byarbejderne véd jeg, at naar de indgaa i en Forening, kunne de faa det, men jeg vilde gerne stille dem lige med Arbejderne i det øvrige Land, og derfor rettede jeg min Opfordring og mit Spørgsmaal til den højtærede Minister om at fremsætte et Lovforslag, som gav Ret til paa Steder og i Byer, hvor der ingen Foreninger er, at erholde Statslaan til at bygge sig et lille Hus for.

Maa jeg saa sige til den højtærede Minister, at han forbavsede mig i høj Grad — det har han nu for Resten gjort før — ved at sige, at han ikke skulde opholde dette Ting længe, fordi det havde vigtigere Ting at foretage i Øjeblikket. Vil den højtærede Minister nu dermed have sagt, at Jordspørgsmaalets Løsning og Spørgsmaalet om Jordens Fordeling her i Danmark er et underordnet Spørgsmaal, medens Lønningerne til Løjtnanterne er noget meget mere vigtigt? Jeg komplimenterer den højtærede Minister for denne Udtalelse. Det viser, hvor megen Vægt han lægger paa det Lovforslag, vi her i dette Øjeblik have med at gøre. Den højtærede Minister føler sig altsaa ikke forpligtet i nogen Maade overfor dette Lovforslag, og derved bliver det overhovedet stillet i den rette Belysning.

Jeg vil gerne endnu en Gang have at vide af den højtærede Minister, hvilke Pligter han paatager sig, naar dette Lovforslag er gaaet igennem. Den højtærede